

med Brændevin fastsatte Straffe, og Bøderne tilfalde vedkommende Kommunes Understøttelseskasse.

8. Loven træder i Kraft 1. Januar 1908 og bliver at forelægge til Gennemsyn for Lagtinget i Samlingen 1911 og for Rigsdagen i Samlingen 1911—12.

I de Lovforslaget ledsagende Motiver henvises til, at der i lange Tider har været Bestræbelser fremme paa Færøerne i Retning af at træffe Foranstaltninger til Indskrænkning af Drikfældigheden der, at der atter og atter er fremkommet Andragender om Forbud mod Udsalg og Udskænkning af Spirituosa o. l., at Lagtinget gentagende Gange i tidligere Tid har vedtaget Lovudkast i denne Retning, og at der ogsaa tidligere har været fremsat Lovforslag herom for Rigsdagen, hvilke Lovforslag havde mødt Modstand i Folketinget. — Det, der har givet Stødet til, at der nu atter er fremsat Forslag for Rigsdagen, er det, at Lagtinget i 1905 vedtog et Forslag om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke, og at dette Forslag i Efteraaret 1905 blev indsendt til Justitsministeriet „ledsaget af en Adresse fra det færøiske Folk — Mænd saa vel som Kvinder, i alt 5,601 Personer — til Regeringen og Rigsdagen, indeholdende Andragende om, at Forslaget maatte blive ophøjet til Lov“. Ministeriet ansaa det for rigtigt først at lade det i Sommeren 1906 sammentrædende, paa Grundlag af den nye Lagtingslov vælge Lagting faa Sagen til Behandling, og som Resultat heraf foreligger et af Lagtinget enstemmig vedtaget Forslag, i alt væsentligt af samme Indhold som det nu Rigsdagen forelagte. — Om dette Lovforslag hedder det videre i Bemærkningerne, at der, efter Lagtingsudvalgets Udtalelser, særligt for Færøernes Vedkommende er Grund til gennem Ændringer i Lovgivningen at træffe kraftige Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme paa Øerne. „De vel bekendte, saavel for den enkelte Person som for Samfundet fordærvelige Virkninger af Misbrugen af berusende Drikke ere særlig farlige paa Færøerne, hvor Næringsvejenes Beskaffenhed fordrer, at Befolkningen er i Besiddelse af alle sine legemlige og aandelige Evner usvækkede. Det har vist sig, at der finder Misbrug Sted i et Omfang, der retfærdiggør endog kraftige Forholdsregler derimod.“ Idet Ministeriet henviser til en fra Ædruelighedskommissionen indhentet Erklæring — hvori Kommissionen, næst at henvise til, at „det, som Kommissionen vil foreslaa med Hensyn til Forholdene her i Danmark, formentlig ikke vil kunne finde Anvendelse paa Færøerne, med hvis særlige Forhold i den her nævnte Henseende man ikke har haft Lejlighed til at beskæftige sig“, udtaler, at man efter det foreliggende maa gaa ud fra, at det af Lagtinget vedtagne er „hensigts-